

„Boží příběh pokračuje...“

Suspírium: „Keď slepec začul, že je to Ježiš Nazaretský, začal volať: „Ježiš, Syn Dávidov, zmiluj sa nado mnou!“ (Mk 10,47) Amen.

Pieseň: Žalm č. 118. verš 1. verš: „Ó, chváľte láskavého Pána,...“ ...“

Suma evanjelia je zapísaná vo Svätom Písme v Liste apoštola Pavla Efezanom v 5. kapitole od osemnásteho po dvadsiaty verš: *„A neopíjajte sa vínom, lebo v ňom je samopašnosť, ale buďte naplnení Duchom. Hovorte spoločne žalmy, hymny a duchovné piesne, v srdci spievajte a oslavujte Pána, za všetko ustavične vzdávajte vďaky Bohu a Otcovi v mene nášho Pána Ježiša Krista.“*

Pieseň: Žalm č. 118. verš 4-8. verše: „Ó, chváľte láskavého Pána,...“

Vzdych: „Zveľadiš moju dôstojnosť a znova ma potešíš. Aj ja ti budem ďakovať hrou na harfe za tvoju vernosť, môj Bože. Ospevovať ňa budem pri citare, Svätý Izraela! Nech plesajú moje pery, keď ňa budem oslavovať, i moja duša, ktorú si vykúpil.“ (Ž 71,21-23) Amen.

Lekcia: Kniha Žalmov 118. kapitola: *„Ďakujte Hospodinovi, lebo je dobrý, lebo jeho milosrdenstvo trvá naveky. Nech povie Izrael: „Jeho milosrdenstvo trvá naveky.“ Nech povie dom Áronov: „Jeho milosrdenstvo trvá naveky.“ Nech povedia tí, čo sa boja Hospodina: „Jeho milosrdenstvo trvá naveky.“ V tiesni som vzýval Hospodina a Hospodin mi odpovedal a vyslobodil ma. Hospodin je so mnou, nebojím sa. Čo mi urobí človek? Hospodin je so mnou, medzi mojimi pomocníkmi, pohrdavo sa pozriem na tých, čo ma nenávidia. Lepšie je utiekať sa k Hospodinovi, ako spoliehať sa na človeka. Lepšie je utiekať sa k Hospodinovi, ako spoliehať sa na kniežatá. Obklúčili ma všetky národy, ale v mene Hospodina som ich odrazil. Obklúčili ma, áno, obklúčili zovšadiaľ, ale v mene Hospodina som ich odrazil. Obklúčili ma ako včely, zhasli ako plameň z trnia, ale v mene Hospodina som ich odrazil. Prudko na mňa dorážali, aby som padol, ale Hospodin mi pomohol. Hospodin je moja sila a pieseň, stal sa mi záchranou. Hlas plesania nad záchrancom znie v stanoch spravodlivých. Hospodinova pravica mocne zasiahla. Hospodinova pravica sa pozdvihla, Hospodinova pravica mocne zasiahla. Neumriem, budem žiť a vyrozprávam skutky Hospodina. Veľmi ma potrestal Hospodin, smrti ma však nevydal. Otvorte mi brány spravodlivosti, vojdem nimi a poďakujem sa Hospodinovi. Toto je Hospodinova brána, ňou vchádzajú spravodliví. Ďakujem ti, že si ma vypočul, že si sa mi stal záchranou. Kameň, ktorý stavitelia zavrhlí, stal sa uholným kameňom. Stalo sa to na pokyn Hospodina: je to vec v našich očiach obdivuhodná. Toto je deň, ktorý urobil Hospodin, plesajme a radujme sa v ňom! Hospodin, prosím, pomôž!*

Hospodin, prosím, dopraj úspech! Požehnaný, kto prichádza v mene Hospodina! Žehnáme vás z Hospodinovho domu. Hospodin je Boh, osvecuje nás. Zoraďte slávnostný sprievod s ratolesťami až k rohom oltára. Ty si môj Boh, ďakujem ti; vyvyšujem Ťa, môj Bože! Ďakujte Hospodinovi, lebo je dobrý, lebo jeho milosrdenstvo trvá naveky.“

Modlitba: Pane Ježišu Kriste, stojíme dnes pred Tvojím slovom tak, ako stavitelia pred kameňom, ktorý nemusia hneď rozpoznať. V rukách máme Písmo, ale vieme, že nestačí ho len držať. Potrebujeme, aby si Ty sám vstúpil medzi nás ako živé Slovo. Prosíme Ťa: zlom v nás tú tichú tvrdosť, ktorá nechce byť oslovovaná. Zastav v nás tú istotu, že už všetko vieme. Nech dnes nepočujeme len príbeh o Tebe, ale nech sa Tvoje slovo stane tým kameňom, o ktorý sa bude lámať naše sebavedomie a na ktorom sa môže začať nový život. A ak je v nás niečo, čo Ťa nechce pustiť na miesto Pána, Ty sám to milosťou prelom. Prehovor, Pane náš, Tvoji služobníci počúvajú. Amen. **Prosím, zaujmite si svoje miesta**

Pieseň: Chválospev č. 220: „Radosť zas máme, keď počúvame...“

Vzdych: „Chváľte Hospodina, všetky národy, oslavujte ho, všetci ľudia, lebo je nesmierne jeho milosrdenstvo voči nám a vernosť Hospodina až naveky! Haleluja!“ (Ž 117) Amen.

Biblický text: Evanjelium podľa Matúša 21. kapitola 42-46. verše: „*Ježiš im povedal: „Nikdy ste nečítali v Písmach: Kameň, ktorý stavitelia zavrhlí, stal sa uholným kameňom. Pán to urobil, je to obdivuhodné v našich očiach?⁴³ Preto vám hovorím, že vám bude odňaté Božie kráľovstvo a bude dané národu, ktorý bude prinášať úrodu. Kto padne na ten kameň, doláme sa, a na koho padne on, toho rozmliaždi.“ Keď veľkňazi a farizeji počuli tieto jeho podobenstvá, pochopili, že hovorí o nich. Chceli ho chytiť, len sa báli zástupov, lebo ho pokladali za proroka.“*

Milí bratia a milé sestry, slávnostné kresťanské zhromaždenie v Pánu Ježišovi! Žalm 118 je vďačnou piesňou človeka, ktorý zakúsil Božiu záchranu. Preto s radosťou vstupuje do Pánových brán a volá: „Otvorte mi brány spravodlivosti!“ V centre žalmu však nie je len vďačnosť, ale aj zvláštne vyznanie: „Kameň, ktorý stavitelia zavrhlí, stal sa uholným kameňom.“ Ježiš tento verš cituje v Matúšovom evanjeliu, keď hovorí k veľkňazom a vodcom ľudu. Po podobenstve o zlých vinohradníkoch im jasne ukazuje, že tým zavrhnutým kameňom je On sám. Tí,

ktorí Ho mali spoznať ako Božieho poslaného, Ho odmietli. No Boh práve Ježiša robí základom spásy. V srdci tohto podobenstva stojí jedna bolestná pravda. Vinohradníci nechceli len ovocie vinice. Chceli samotnú vinicu. Chceli dedičstvo bez dediča. A nie je to aj príbeh človeka? Chceme Božie požehnanie, ale nie vždy chceme Boha. Chceme pokoj, ale nie Pána pokoja. Chceme odpustenie, ale nie toho, ktorý zaň zaplatil svojím životom. Chceme dedičstvo, ale bez Dediča. Práve tu sa odhaľuje podstata hriechu. Hriech nie je iba porušením prikázania. Hriech je pokus človeka postaviť sa na Božie miesto. Je to túžba spravovať vlastný život bez Boha. Vinohradníci hovoria: „Toto je dedič. Poďme, zabime ho.“ Človek hovorí: „Nechcem, aby tento vládol nado mnou.“ A predsa Boh neprestáva milovať. Neodpovedá okamžitým súdom. Nezatvára dvere milosti. Posiela svojho Syna. To je zázrak Božej oddanosti človeku.

1. Človek často odmieta to, čo si Boh vyvolil. Staviteľia zavrhlí kameň, lebo sa im nehodil do ich plánu. Považovali ho za nepotrebný. Podobne aj Ježiša mnohí neprijali, pretože nebol takým Mesiášom, akého očakávali – neprišiel v moci a sláve, ale v pokore a službe. Aj my sa niekedy správame podobne. Božie slovo odmietame, keď nezapadá do našich predstáv. Uprednostňujeme vlastné istoty pred cestou viery.

2. Boh robí z odmietnutého Krista základ života Uholný kameň bol základom celej stavby. Podľa neho sa všetko ostatné zarovnávalo. Ježiš je týmto kameňom pre Cirkev i pre život každého veriaceho. Kríž sa na prvý pohľad javil ako prehra. No zmŕtvychvstanie ukázalo, že Boží plán je silnejší než ľudské odmietnutie. To, čo ľudia zavrhlí, Boh povýšil na základ spásy. Preto žalmista vyznáva: „Toto urobil Hospodin, je to obdivuhodné v našich očiach.“

3. Tento kameň nás stavia pred rozhodnutie Ježiš nie je niekto, koho môžeme len pozorovať z diaľky. On je buď základom nášho života, alebo kameňom, o ktorý padneme. Veľkňazi rozpoznali, že Ježiš hovorí o nich, ale napriek tomu Ho odmietli. Samotné poznanie pravdy nestačí – je potrebná viera a poslušnosť. Žalm

končí radostným vyznaním: „Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom!“ To je odpoveď viery – prijať Krista, nie Ho odmietnuť.

4. Ježiš sa pýta veľkňazov a farizejov: „Či ste nikdy nečítali?“ Oni poznali Písmo. Poznali žalmy. Poznali chrám. Poznali náboženský život. Ale nespoznali Krista. Aj dnes môže človek poznať mnoho o Bohu a pritom nepoznať Boha. Môže poznať modlitby a predsa nežiť z viery. Môže spievať žalmy a pritom nevidieť toho, o ktorom žalmy hovoria. Preto sa Kristova otázka obracia aj na nás: Poznáš iba evanjelium, alebo poznáš Spasiteľa? Poznáš iba príbeh o Kristovi, alebo patríš Kristovi? Poznáš iba chrám, alebo býva v tebe Pán chrámu? Bratia a sestry, Boh na človeka čaká už veľmi dlho. Trpezlivo. Sväté Písmo je príbehom tejto trpezlivosti. Posielal prorokov. Posielal svojich služobníkov. Posielal svoje slovo. A napokon poslal svojho milovaného Syna. A aj dnes ho posielá k nám vo zvestovanom evanjeliu. Možno je tvoj vnútorný chrám poškodený. Možno sa v tvojom živote mnohé rozpadá. Možno si dlho žil tak, akoby vinica patrila iba tebe. Možno si chcel Božie dary bez Darcu. Ale Boh sa ňa nevzdal. Nie je naivný, čo sa týka hriechu, ale ohľadom hriešneho sa zľutúva. Jeho trpezlivosť ešte trvá. Jeho milosť ešte volá. Jeho Syn ešte stojí pred dverami.

Milý brat, drahá sestra! Preto dnes neodmietaj Dediča. Prijmi Krista. Prijmi Kameň, ktorý stavitelia zavrhli. Lebo Boh dokáže to, čo človek nedokáže. On uzdravuje sebecko svojou láskou. On premieňa smrť na život. On obnovuje zrúcaný chrám. On buduje svoju Cirkev. A čo je najväčším zázrakom: z hriešnika tvorí nové stvorenie. Pretože Boží príbeh pokračuje. A Božím posledným slovom nie je súd, ale milosť v Ježišovi Kristovi. Jemu nech je česť, sláva a moc na veky vekov.

Žalm 118. končí slovami: „Oslavujte Hospodina, lebo je dobrý, lebo jeho milosť trvá naveky.“ Aj dnes platí táto zvesť: zavrhnutý kameň sa stal uholným kameňom. Ježiš Kristus je základom života, nádeje a spásy. Otázka pre nás znie: Na akom základe stojí náš život? **Amen.**

Modlitba: Pane Ježišu Kriste, počuli sme, že Ty si ten kameň, ktorý svet nechcel. A predsa Ty nestaviaš svoj chrám z dokonalých, ale z tých, ktorí padli. Zostali v nás dnes Tvoje slová. Nie ako myšlienka, ale ako otázka. Čo s Tebou urobíme? Odpušť nám, že Ťa niekedy chceme ako dar, ale nie ako Darcu. Že chceme vinicu, ale nie Pána vinice. Nauč nás už viac nevyberať si, ktoré Tvoje slová prijmem a ktoré obídeme. Buď základom, aj keď nás to preusporiada. Buď kameňom, aj keď nás to prinúti prebudovať život od základov. A keď sa v nás niečo láme, nech sa to neláme na skazu, ale na pokánie. Prosíme Ťa: otvor dnes nielen Písmo, ale aj nás. A prosíme Ťa aj za tých, ktorí sú tu dnes prítomní – za každého, kto nesie ticho, ktoré nikto nepočuje, za tých, ktorí prichádzajú s únavou viery, aj za tých, ktorí už dávno prestali očakávať, že k nim Boh prehovorí. Ty, Ktorý si bol zavrhnutý, ale stal si sa základom našej spásy, dotkni sa dnes aj tých miest v nás, ktoré sme sami od seba odstrčili. Prosíme Ťa aj za túto Tvoju Cirkev – aby nestavala na zvyku, tradícii alebo istote, ale stále nanovo na Tebe, živom kameni. A prosíme Ťa aj za tých, ktorí dnes možno bojujú s Tebou v tichosti svojho srdca – neodmietni ich, ale prived' ich k sebe. ale na pokánie. Zostaň s nami aj po tejto chvíli. A rob z nás ľudí, ktorí na Tebe nestavajú len slová, ale celý život. Amen.

Modlitba Pánova

Ofera: „Milujte Hospodina všetci jeho zbožní. Hospodin chráni verných, no vrchovato odpláca povýšencom. Všetci, čo očakávate Hospodina, buďte silní a nech je pevné vaše srdce.“ (Ž 31,24-25)

Požehnanie: „Kristus nás oslobodil, aby sme boli slobodní. Stojte teda a nedajte sa znova zapriať do jarma otroctva.“ (Ga 5,1) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 253: „,Bud'že so mnou, Pane, ...“